

كتاب المرأة المسلمة - نيبالي

मुस्लिम महिला

جمعية الدعوة بالزلفي

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦، فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧، ٠١٦

194

كتاب المرأة المسلمة - نيبالي

मुस्लिम महिला

جمعية الدعوة والارشاد ونوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

أحكام المرأة المسلمة
أعدّه وترجمه إلي اللغة النيبالية
جمعية الدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الثانية 8 / 1442 هـ

شعبة توعية الجاليات بالزلفي 1433 هـ

ح

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أحكام المرأة المسلمة / شعبة توعية الجاليات بالزلفي
1433 هـ

27 ص : 12 × 17 سم

ردمك : 7 - 39 - 8013 - 603 - 978

(النص باللغة النيبالية)

1- المرأة في الإسلام أ - العنوان

1433 / 8537

ديوي 1, 219

رقم الإيداع : 1433 / 8537
ردمك : 7 - 39 - 8013 - 603 - 978

أحكام المرأة المسلمة

मुस्लिम महिलाको बिषय

इस्लाममा नारीको स्थान

इस्लाममा महिलाको अधिकार बारे चर्चा गर्नु भन्दा पहिले यो कुरा स्पष्ट गर्नु जरुरि छ कि अर्को समाजमा महिलालाई कुन दृष्टिकोणले हेरिएको छ, र उ संग कस्तो व्यवहारिक सम्बन्ध कायम गरिएको छ,

युनानमा महिलाहरु खरिद बिक्रि हुन्थे, र उसको कुनै पनि हक अधिकार थिएन, बरु सबै प्रकारको हक अधिकार पुरुषले मात्र पाउँथे, उत्तराधिकारको पनि हक थिएन, नत धन समपत्तिमा कुनै प्रकारले खर्च गर्ने हक थियो,

उनीहरुको प्रख्यात दार्शनिक **सकरातले** भन्नु भएको छ कि नारीको उपस्तिथी नै संसारको बर्बादीको मुख्य कारण हो, र नारी भनेको बीषको यस्तो रुख हो जुन् बाहिरबाट एकदमै सुन्दर छ तर जब चरीहरु त्यसलाई खान्छन् भने पक्कै मरीहाल्छन्

र रोमनमा यो विचार थियो कि नारीमा प्राण नै हुदैन, उनीहरुको नजीक नारीको नत कुनै मुख्य थियो, न कुनै हक अधिकार, उनीहरुको नारा थियो कि «नारीमा प्राण हुदैन» र त्यसै कारण उनीहरुले महिलाको शरिर माथि तातो तेल हालेर, खम्बामा बाँधेर सजाय दिन्थे बरु निर्दोष महिलाहरुलाई पनि घोडाको पुच्छरमा बाँधेर मृत्यु सम्म घोडा दगुराउने गर्थे ।

भारतमा पनि यस्तै दृष्टिकोणले नारीलाई हेरिरहेको थियो, बरु उनीहरूले यस भन्दा पनि अधिक के गर्नु हुन्थ्यो भने पतिको मृत्यु पछि पतनीलाई जिउँदो आगोमा जलाइ दिन्थे , र चिनवासीहरूले त नारीलाई यस्तो दुखदायक पानी जस्तो भन्नु हुन्थ्यो जुन खुशी र समपत्ति सबैलाई नष्ट पारि दिन्छ, चाइनाको हरेक व्यक्तिले आफ्नो पत्नीलाई बिक्रि गर्ने अधिकार पाउँथ्यो, र धरतिमा जिउँदो गाडने हक पनि राख्द थियो ।

यहुदीहरूले नारीलाई श्राप मान्थे , किन भने उसले आदमलाई एउटा रुखको फल खुवाएर उहाँबाट पाप गराइन्, त्यस्तै उनीहरूले यो मान्दथे कि मासिक धर्मको समयमा नारी अपवित्र भइहाल्छ, र घर समेत यस्तो हरेक वस्तु जसलाई नारी हात लगाएक हुन्छ भने त्यो पनि अपवित्र भइहाल्छ, र भाई हुँदा बुवाको धन समपत्तिमा एउटि नारीले उत्तराधिकारी हुन सक्दैन ।

र इसाइहरूको बिचारमा नारी शैतान हुन्छ, एउटा इसाइ पादरीको भनाइ छ कि «नारीलाई मानव जातिबाट कुनै सम्बन्ध नै छैन» र **बोनाविन्टर**ले भन्नु हुन्छ कि «यदि तिमीहरूले महिलालाई देख्छौं भने यो न बुझनु कि कुनै मानव जातिलाई हेर्दै छौं, तिमीहरूले कुनै खतरनाक जनावरलाई पनि हेरिरहेका छैनौं, बरु तिमीहरूले जसलाई हेरिरहेका छौं त्यो साक्षात शैतान हो, र जे सुन्दछौं त्यो सर्पको सुस्कारी हो» ।

अंग्रेजी कानून बमोजिम बिगत आधा शताब्दि सम्म देशवासी अन्तर्गत महिलाको गिन्ती नै थिएन, र महिलाको कुनै व्यक्तिगत

हक अधिकार थिएन, नत कुनै वस्तुको मालिक हुने थिइ, यहाँ सम्म कि लगाएको लुगाको पनि मालिक थिइनन्, १५६७ ई. स. मा इस्काटलैण्डको संसदले यो विधान पारित गरेको थियो कि महिलालाई कुनै वस्तु माथि अधिकार मिल्दैन, अंग्रेजी संसदले आठौं हेनरीको समयमा महिलाहरूलाई इन्जील पढने प्रति रोक लगाएको थियो, किन भने महिला अपवित्र हुन्छ, र फरान्सीहरूले साल ५८६ ई. स. मा एउटा भेला गर्नु भयो जसमा यस विषयको छलफल भयो कि महिला जाति मानव छ, कि छैन, र यो निर्णय दिनु भयो कि महिला मानव त छ, तर मात्र पुरुषको सेवाको लागि जन्म लिएको छ, १८०५ ई. स. सम्म अंग्रेजी दस्तुर बमोजिम एउटा पतिले आफ्नो पत्नीलाई बिक्रि गर्ने अधिकार पाउँथ्यो र पत्नीको मुल्य चाहिं ६ पेन्स तोकिएको थियो ।

अरबमा इस्लाम भन्दा पहिले महिलाको कुनै हैसियत नै थिएन, नत उत्तराधिकार हुन्थी नत अरु कुनै हक अधिकार पाउँथी बरु धेरै व्यक्तिहरू यस्तो पनि थिए जुन आफ्नो छोरीलाई जिउँदो गाडने गर्थे ।

त्यस पछि इस्लाम आयो र महिला माथि भईरहेको सबै अत्याचारलाई जडै देखि उखाड्यो र यो घोषणा गर्यो कि महिला र पुरुष सबै बराबर छन् , महिलाको पनि आफ्नो हक अधिकार छ जस्तो कि पुरुषको हक अधिकार छ , अल्लाह तआलाले भन्नु भयो:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿[الحجرات: १३]

हे मानवहरु ! हामीले तिमीलाई एक पुरुष र एक स्त्रीबाट जन्म दिएको छु र हामीले तिमीहरुलाई अनेकौं जाती वर्गमा बनाएको छु ताकि तिमीहरु एक अर्कालाई चिन्न सक अल्लाहको दृष्टिमा सबै भन्दा बढि प्रतिष्ठित व्यक्ति उही छन् जुन् सबै भन्दा अधिक भय गर्नेवाला हुन् निश्चय नै अल्लाह सबै कुरा जान्दछ, उ, सर्वज्ञ छ ।

र यो पनि भन्नु भयो:

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا

يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿[النساء: १२४]

जसले सत्कर्म गर्दछ, चाहे त्यो पुरुष होस वा स्त्री, ईमान भएको छ, भने यस्तो मानिसहरुले जन्नतमा प्रवेश पाउने छन् र तिनीहरु प्रति खजुरको गुठलीको फाँक बराबर (अलिकति) पनि अन्याय गरिने छैन ।

र यो पनि भन्नु भयो:

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا [العنكبوت: ८]

हामीले हरेक मानिसलाई आफ्नो आमा बुवा सँग राम्रो व्यवहार गर्ने आदेश दिएका छौं ।

र रसूल ﷺ ले भन्नु भयो कि

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِتَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ

«मोमिन हरुमा सबभन्दा पुर्ण ईमानवाला त्यो हो जसको चरित्र राम्रो होस, र सबभन्दा राम्रो त्यो हो जसको व्यवहार आफ्नो धर्म पत्नी सँग राम्रो होस» (तिर्मिजी – १०८२)

कुनै व्यक्तिले नबी ﷺ सित सोध्नु भयो कि हे अल्लाहको रसुल ! हाम्रो सेवाको सबभन्दा अधिक हकदार को हो ? त उहाँले भन्नु भयो «तिम्रो आमा» त्यसले फेरि सोध्नु भयो, त्यस पछि को हो? त उहाँले भन्नु भयो «तिम्रो आमा» त्यसले फेरि सोध्नु भयो, त्यस पछि को हो? त उहाँले भन्नु भयो «तिम्रो आमा» त्यसले फेरि सोध्नु भयो, त्यस पछि को हो? त उहाँले भन्नु भयो «तिम्रो आमा» त्यसले फेरि सोध्नु भयो, त्यस पछि को हो? त उहाँले भन्नु भयो «तिम्रो बुवा» (बुखारी ,५९७, मुस्लिम, २५४८)

छोटकरिमा यो थियो महिला प्रति इस्लामको दृष्टिकोण ।

महिलाको साधारण हक अधिकार

महिलाको केहि साधारण हक अधिकारहरु छन् जसको ज्ञान राख्नु र जसलाई स्वीकारनु जरुरि छ, ताकि एउटि महिला जहिले पनि ईच्छुक भएकि भए आफ्नो पूर्ण हक अधिकार लिन पाओस, र त्यो हक अधिकार छोटकरिमा यस प्रकार छन् :

१ - मालिक हुने अधिकार, तसर्थ महिला चाहिं इच्छा अनुसार जुन सुकै वस्तुको मालिक हुन सकिछन् जस्तो कि घर, जग्गा,

उद्योग, बागैचा, सुन्, चांदी, र अनेकौं प्रकारको जनावरहरु, चाहे पत्नी होस वा आमा होस, छोरि होस वा बहिनी होस ।

२ - विवाहको हक, दुलहा छनौट गर्न पाउने हक, र दुख पाइएको अवस्थामा खुलअ र तलाकको हक, यो सबै हक महिलाले पाउने छिन् ।

३ - सबै अनिवार्य कुराहरुको तालीम र शिक्षाको हक, जस्तो कि अल्लाह तआलाको ज्ञान, पुजा उपासना र त्यसको तरिकाको ज्ञान, महिला माथि अनिवार्य हक, अवश्यक नितीशास्त्रहरु, उच्च र महान चरित्रहरुको ज्ञान, किन भने अल्लाहले आफ्नो निम्न भनाईमा आम आदेश दिनु भएको छ,

तिमीले यस कुराको ज्ञान राख कि अल्लाह बाहेक कोहि सत्य पुज्य छैन ।

र रसूल ﷺ ले पनि सबैलाई सम्बोधित गर्नु भयो «हरेक मुस्लिमलाई शिक्षा प्राप्त गर्नु अनिवार्य छ» (इब्ने माजा - २२०)

४ - इच्छा अनुसार आफ्नो सम्पत्ति द्वारा दान गर्ने अधिकार, आफु प्रति, आफ्नो पति, आफ्नो सन्तान र आमा बुवा प्रति खर्चा गर्न पाउने अधिकार, तर फुजुल खर्चा गर्नु मिलदैन, र यस विषयमा महिलाले त्यहि हैसियत पाउने छिन् जुन हैसियत चाहिं पुरुषले पाउँछन् ।

५ - माया र घृणा गर्ने अधिकार, तसर्थ राम्रो चरित्रको महिलाहरु सँग माया गर्ने, भेंट घाट गर्ने (पति छ भने पतिको आज्ञाले) उनीहरुलाई उपहार दिने, चिठी पठाउने, हाल खबर सोध्ने, र कुनै

प्रकारको घटना भएमा उनीहरूलाई सान्त्वना दिने, र त्यस्तै नराम्रो महिलाहरू सँग घृना गर्ने, र अल्लाहको लागि उनीहरू सित सम्बन्ध नराखने ।

६ - आफ्नो जीवनमा आफ्नो सम्पत्तिबाट एक तेहाईमा वसीयत अर्थात् उत्तरदान गर्ने अधिकार, र मृत्यु पछि कुनै प्रकारको बिरोध र रोकटोक बिना त्यो वसीयत लागु हुने, किन भने वसीयत चाहिं साधारण निजी अधिकार हो, तसर्थ यो अधिकार जस्तो पुरुषले पाउँछन् त्यस्तै महिलाले पनि पाउने छिन्, किन भने पुण्य कमाउनको अवश्यता सबैले छ, तर शर्त यो हो कि वसीयत चाहिं एक तेहाई भन्दा अधिकमा नहोस, र यस्नमा पुरुष र महिला सबै बराबर छन् ।

७ - लुगा लगाउने अधिकार, तसर्थ एउटि महिला आफ्नो इच्छा अनुसार जे जस्तो लुगा लगाउन चाहनु हुन्छिन त्यसतो लुगा लगाउन सक्नुहुने छिन, रेशमी लुगा, सुन्को गहना, जुन् एउटा पुरुषको लागि वर्जित गरिएको छ, तर महिलालाई नांगो हुने र आफ्नो सुन्दरताको प्रदर्शन गर्ने अधिकार छैन, जस्तो कि आधा वा मात्र एक चौथाई लुगा लगाउने, वा टाउको नछोप्ने, वा घाँटी र छाति खुल्ला राख्ने, तर जसको अगाडि यो सबै कुरोहरू जायज छ भने फेरि त्यसमा कुनै हर्ज हुदैन ।

८ - पतिको लागि श्रृंगार गर्ने अधिकार, अर्थात् सुरमा लगाउने, गाला र ओठमा रातो रँग लगाउने, सुन्दर शान्दार गौरवपूर्ण लुगा

लगाउने, परन्तु जुन् प्रकारको लुगा काफिर र व्यश्याहरुको पहिचान छ भने त्यस प्रकारको लुगा नलगाउने, ताकि गलत र सन्देहपूर्वक ठाउँबाट टाँढा रहन पाओस ।

९ - खान पीनको अधिकार, तसर्थ मीठो र गुलियो खाना खाने, र पानी पिउने, महिला र पुरुष बीच खानपीनको कुरोमा कुनै फर्क छैन, त्यस मध्ये जे जायज गरिएको छ त्यो महिला र पुरुष दुवैको लागि छ र जे हराम अर्थात बर्जित गरिएको छ त्यो महिला र पुरुष दुवैको लागि छ, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो:

खाने पिउने गर, तर फोजुल खर्ची नगर, अल्लाहलाई फोजुल खर्ची गर्नेवाला मन पर्दैन ।

र यो चाहिँ एउटा आम घोषना हो जसमा नर नारी दुवै सामिल छन् ।

पति माथि पतनीको हक अधिकार

महिलाको निजी हक र अधिकार मध्ये एउटा हक पति माथि छ र बदलामा उस माथि पनि पतिको हक छ, जस्तो कि पतिको आज्ञा पालन गर्ने यदि त्यो आज्ञा अल्लाह र रसूल ﷺ को विरुद्धमा छैन भने, र खानपीन तयार गर्ने, ओछ्यान लगाउने, बच्चाहरुलाई दुध खुवाउने, उनीहरुको पालन पोषण गर्ने, धन सम्पत्ति र इज्जतको सुरक्षा गर्ने, आफुलाई सुरक्षित राख्ने र जायज र अनुमति प्राप्त हरेक प्रकारको श्रृंगार गर्ने ।

यहाँ पति माथि पतनीको केहि अनिवार्य हक अधिकार दिइएको छ, अल्लाह तआलाको भनाई छ,

स्वासनीको अधिकार पुरुष माथि उस्तै छ, जस्तो पुरुषको अधिकार स्वासनी माथि छ,

र त्यो अधिकारहरु हामीले यहाँ यस कारण बयान गरिरहेका छौं ताकि महिलाहरुलाई त्यसको जानकारी होस, र आफ्नो हक र अधिकार माँगनमा कुनै प्रकारको डर र लाज नमहसुस गरोस, त्यस्तै पतिलाई अनिवार्य रूपले पतनीको पूर्ण हक र अधिकार दिनु पर्छ तर यदि पत्नीले चाहन्छे भने आफ्नो कुनै हक माफ गर्न पनि सक्ने छिन् ।

१ - दुख: र सुख: मा आफ्नो प्रस्थिती अनुसार पत्नी माथि खर्च गर्ने, खर्च मध्ये लुगा, खाना, पानी, औषधि, उपचार, र घर सबै आउँछ ।

२ - पत्नीको इज्जत, शरीर, धनसम्पत्ति, र धर्मको रक्षा गर्ने, किन भने पति उसको अभिभावक हो र कुनै वस्तुको अभिभावक त्यो हुन्छ जुन उसको ख्याल राख्दछ र सुरक्षा प्रदान गर्दछ ।

३ - धर्मको जरुरी कुराहरुको शिक्षा प्रदान गर्ने, र यदि त्यो आफै गर्न सक्दैन भने मस्जिद हरुमा महिला हरुको बैठकमा उपस्थित भएर शिक्षा प्राप्त गर्नको अनुमति दिने, वा विद्यालयमा वा यस्तो अरु कुनै ठाउँमा, यदि कुनै किसिमको समस्या र घटनाको डर छैन, र पति र पत्नी कसैलाई कुनै किसिमको क्षति भइ रहेको छैन भने ।

४ - पत्नी सँग राम्रो व्यवहार गर्ने, अल्लाह तआलाको भनाइ छ: उनीहरु सँग राम्रो व्यवहार गर ।

राम्रो व्यवहार मध्ये यो हो कि सम्भोगमा उसको हक नखाइदिने, गाली गरि उसलाई दुखी नगर्ने, र उसको अपमान नगर्ने, त्यस्तै राम्रो व्यवहार मध्ये यो पनि हो कि आफ्नो नातेदारहरु सित भेंटघाँटमा उसमाथि प्रतिबन्ध नलगाउने, यदि कुनै प्रकारको खतरा छैन भने, र नगर्न सकिने काम त्यसलाई नसोम्पिने, कुरा कानी र काम काजमा ऊ सँग राम्रो बर्ताउ गर्ने, रसूल ﷺ ले भन्नु भयो कि

«तिमीहरु मध्ये सबभन्दा राम्रो व्यक्ति त्यो हो जुन आफ्नो परिवारको लागि राम्रो छ, र म आफ्नो परिवारको लागि तिमीहरु मध्ये सबभन्दा राम्रो छु» (तिर्मिजी—३८३०)

पर्दा

इस्लामले परिवारलाई बर्बादीबाट बचाउने प्रयास गरेको छ, र त्यसलाई उच्च चरित्र, राम्रो सौभाव र नितीशास्त्रहरुको ठोस घेरा दिएको छ, ताकि सबैको मन् र आत्मा स्वस्थ होस, र समाज चाहिं सफा रहोस,

समाजमा अशलिलता नफैलोस, काम वासनाको मौका नहोस, यस कारण अशलिलता र दुष्टता फैलाउने कार्यहरु माथि प्रतिबन्ध लगाएको छ, महिला र पुरुष सबैलाई आफ्नो दृष्टि तल राख्ने आदेश दिएको छ ।

अल्लाहले पर्दाको नियम महिलाको सम्मान र प्रतिष्ठाको लागि लगानु भएको छ, इज्जतको सुरक्षा र अपमानबाट बचाउनको लागि, पापी र दुष्ट आतमक व्यक्तिबाट टाँढा राख्नको लागि,

अशलिलताको बाटो बन्द गर्नको लागि, जुन् चाहिं आँखाको कारण फैलिन्छ, र महिलाको आत्मासम्मान र पवित्रतालाई इज्जत र प्रतिष्ठाको च्यादरमा ढाँकनको लागि लगाएको छ ।

इस्लामको सबै विद्वान व्यक्तिहरूले महिला माथि पर्दा अनिवार्य छ, भन्ने कुरामा सहमति जनाएका छन्, महिलाहरूले अपरिचित व्यक्तिहरूको अगाडि अनिवार्य रूपमा पर्दा गर्नु पर्छ, र यो पनि अनिवार्य छ, कि अशलिलता फैलाउने सुन्दर अँगहरूको प्रदर्शन नगर्ने तर अनुहार र दुवै हत्केलीको पर्दाको विषयमा विद्वानहरूले दुई समुहमा विभाजित भएका छन् परन्तु पर्दा र त्यसको अनिवार्यता र सिमाबन्दीको विषयमा धेरै प्रमाण आएको छ, हरेक समुहले निकै प्रमाण द्वारा आफ्नो विचारलाई प्रमाणित गरेका छन् र जुन् प्रमाण चाहिं उनीहरूको विपक्षमा लागि रहेको छ, त्यसको अर्को अर्थ बयान गरेका छन् । पर्दाको अनिवार्यता माथि प्रमाणहरू मध्ये केहि यस प्रकार छन् :

अल्लाह तआलाले भन्नु भयो:

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ [الأحزاب: ६४]

कि जब तिमीहरूले नबीको पत्नीहरू सँग केहि माँगन चाहन्छौं भने उनीहरू सित पर्दाको पछाडिबाट माँग, यो धेरै पवित्रताको कुरा हो, तिम्रो हृदयको लागि र उनीहरूको हृदयको लागि पनि । अर्को ठाउँमा अल्लाह तआलाले भन्नु भएको छ,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ [الأحزاب: ٥٩]

हे पैगम्बर ! आपना पत्नीहरु, र आपना छोरीहरु, ईमानवाली स्त्रीहरुसँग भनिदिनुस कि तिनीहरु आफु माथि आपना च्यादर हालने गरुन् यस प्रकार छिटै उनीहरुको पहिचान भइहाल्छ, र फेरि कसै तर्फबाट दुख: भोग्नु पर्दैन र अल्लाह धेरै क्षमाशील र दयावान छन ।

त्यस्तै अल्लाहले यो पनि भन्नु भएको छ:

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُوهِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ ۖ ﴿٣١﴾ [النور: ३१]

मोमिन स्त्रीहरु सित भनिदिनुस कि उनीहरुले पनि आपना दृष्टिहरु तल राख्ने गरुन् र आफ्नो पवित्रताको रक्षा गरुन् र आपना श्रृंगार प्रकट नगरुन् मात्र त्यस बाहेक जुन् खुला रहन्छ, र आपना वक्षस्थललाई दुपट्टाहरुले छोपी राखुन् र आफ्नो श्रृंगार कसैलाई प्रकट नगरुन् तर मात्र आफ्नो पतिलाई ।

र हदीस द्वारा प्राप्त भएको प्रमाणहरु मध्ये नबी ﷺ कि पत्नी हजरत आइशा رضي الله عنها ले भनेकि छिन् कि

كُنَّ نِسَاءَ الْمُؤْمِنَاتِ يَشْهَدْنَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْفَجْرِ مُتَلَفِّعَاتٍ بِمِرْوَطِهِنَّ، ثُمَّ يَنْقَلِبْنَ إِلَى بُيُوتِهِنَّ حِينَ يَقْضِينَ الصَّلَاةَ، لَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْعَلَسِ

«हामी मोमिनहरुको स्वासनीहरु रसूल ﷺ सँग फजरको नमाजमा आफ्नो च्यादरले अनुहार छोपेर उपस्थित हुन्थियौं, फेरि

नमाज समाप्त भएपछि आफ्नो घर तिर फर्किन्थियौं, र अन्ध्यारोको कारण कसैले पनि चिन्ह सकिदैनथियो» (बुखारी – ५७८, मुस्लिम , ६४५)

र उहाँकै अर्को हदीसमा उहाँले भनेकि छिन् कि

كَانَ الرُّكْبَانُ يَمْرُونَ بِنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحْرِمَاتٌ، فَإِذَا حَادُوا بِنَا سَدَلْتُ إِحْدَانًا جِلْبَابَهَا مِنْ رَأْسِهَا عَلَى وَجْهِهَا فَإِذَا جَاوَزُونَا كَشَفْنَا

«जुन समय हामी रसूल ﷺ सँग एहराम बाँधेका थियौं, सवारहरु हाम्रो नजिकबाट गईरहेका थिये तर जब उनी हाम्रो बराबरीमा आउँथे त हामी आफ्नो च्यादर टाउकोबाट अनुहार माथि लटकाउने गर्थियौं र जब उनीहरु पार भईहाल्थे त हामी आफ्नो अनुहार खोलीदिन्थ्यौं(अबदाऊद-१५६२)

र एउटा हर्को हदीसमा उहाँले भनेकि छिन् कि «शुरुमा हिजरत गरेकि अर्थात मक्का छोडेर मदिना गएकि महिलाहरु माथि अल्लाहले दया गरोस, किन भने जब अल्लाहले यो आयत उतारनु भयो:

﴿ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ ۝۰۰۰ ﴾

[النور: ३१]

आफ्ना वक्षस्थललाई दुपट्टाहरुले छोपी राखुन् र आफ्नो श्रृंगार कसैलाई प्रकट नगरुन् तर मात्र आफ्नो पतिलाई । त्यस पछि उनीहरुले आफ्नो च्यादरलाई च्यातेर पर्दा गर्न थालिन् । (बुखारी)

प्रमाणहरु त धेरै छन् तर पर्दाको मामलामा विवाद हुनको साथै यति कुरामा सबैको सहमती छ कि अवश्यत्ता अनुसार महिलाले आफ्नो अनुहार खोलन पाउने छिन् जस्तो कि बिरामीको अवस्थामा डाक्टरको नजिक,

र त्यस्तै यस कुरामा पनि सबै सहमत छन् कि कुनै प्रकारको समस्या र संकटको डर छ भने अनुहार खोल्नु जायज छैन, र यो कुरा प्रमाणित भइसकेछ, यहाँ सम्म कि उनीहरुको नजिक पनि जुन् अनुहारलाई खोल्नु जायज भनिन्छ कि यदि कुनै समस्या र संकटको डर छ भने त्यस्तो अवस्थामा महिलालाई अनिवार्य रूपले अनुहार छोप्नु पर्छ, र आजको समयमा समस्या नै समस्या छ, भ्रष्ट र दुष्टचरित्रहरु चारै तिर फैलिएका छन्, खास गरि यस्तो अवस्थामा जब कि धेरै महिलाहरु जुन् अनुहार खोलने गर्दछिन् आफ्नो अनुहार र आँखामा श्रृंगार गर्ने गर्दछिन् र यसको वर्जित हुनु बारे सबैले सहमती जनाएका छन् ।

इस्लामले महिलाहरुका लागि अपरिचित व्यक्तिहरु सँग मेलजोल राख्नु हराम गरिदिएको छ, र यो सबै राम्रो चरित्र, परिवार, र सम्मानको रक्षाको लागि हो, इस्लामले सतर्क राख्ने, समस्या र धोका माथि रोक लगाउने प्रयास गरेको छ, महिलाहरुले पर्दा नगरेर बाहिर पुरुषहरु सँग मेलमिलाप राख्नु भयो भने यस्तो अवस्थामा कामवासना भडकिन्छ र अपराध र पापको बाटो खुलिहाल्छ र त्यसलाई सजिलो बनाइदिन्छ, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो:

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ [الأحزاب: ३३]

आफ्नो घरमा राम्रो सँग बसिराख, र विगत अज्ञानकाल जस्तो सज धज गरि देखाउने नगर। त्यस्तै यो पनि भन्नु भयो:

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ

जब तिमीले नबीको पत्नीहरु सँग केहि माँगन चाहन्छौं भने उनीहरु सित पर्दाको पछाडिबाट माँग, यो धेरै पवित्रताको कुरा हो, तिम्रो हृदयको लागि र उनीहरुको हृदयको लागि पनि।

रसूल ﷺ ले महिला र पुरुषको बिच मेलजोल र मेलजोल बनाउने हरेक कारण माथि कडा रोक लगाउनु भएकोछ, यहाँ सम्म कि पुजापाठ र त्यसको पवित्र स्थलमा पनि।

तर एउटि महिलाले बाध्य भएर कहिले घरबाट बहिर यस्तो ठाउँमा जानु पर्छ जहाँ पुरुषहरु हुन्छन् जस्तो कि उसलाई कुनै काम परेको छ, र त्यो काम गर्नेवाला ऊ सँग अरु कोहि छैन, त्यस्तै आफ्नो लागि वा ऊ जसको अभिभावक छ त्यसको खानपीनको व्यवस्थाको लागि खरिद बिक्रि गर्ने, वा अरु कुनै कारणले यदि घरबाट बाहिर जानु पर्छ भने त्यसमा कुनै आपत्ति छैन, तर धार्मिक सीमाको पालन गर्नु पर्छ यस प्रकार कि आफ्नो श्रृंगार नदेखाइ कन पर्दा गरि बाहिर जाने, र पुरुषहरुबाट टाँढा रहने।

राम्रो चरित्र र परिवारको सुरक्षाको लागि इस्लामले जुन नियमहरु लागु गरिदिएको छ त्यस मध्ये यो पनि छ कि अपरिचित व्यक्तिहरु सँग एकलो नहुने, रसूल ﷺ ले कुनै अपरिचित व्यक्ति सँग एकलो हुन माथि कडा रोक लगाउनु भएको छ, यदि पति वा अरु कुनै महरम

अर्थात जुन् सँग विवाह बर्जित गरिदिएको छ, त्यस्तो कुनै व्यक्ति साथमा छैन भने, किन भने शैतान सँगै आत्मा र चरित्रलाई बिगाड्ने प्रयास गरिरहेको हुन्छ,

मासिक धर्म र प्रसौतको रगत बारे

मासिक धर्मको समय र अवधी

विशेष गरि जुन् उमेरमा मासिक धर्म पाइन्छ, त्यो १२ देखि ५० वर्ष सम्मको उमेर हो, तर कुनै महिलालाई, ठाउँ, र मौसम अनुसार त्यस भन्दा अघि नै महिनवारी शुरु भइहाल्छ र कसैलाई ढिलो पनि हुन्छ ।

गर्भवती महिलाको मासिक धर्म

गर्भको अवस्थामा विशेष गरि मासिक धर्म बन्द भइहाल्छ, तर यदि गर्भवति महिलाले रगत हेर्नु भयो भने यदि सुत्केरि भन्दा थोडै पहिला छ, जस्तो कि दुई दिन वा तीन दिन र साथमा दर्द पनि भइरहेको छ, भने त्यो प्रसौतको रगत हुन्छ, र यदि सुत्केरि भन्दा धेरै पहिला भएको छ, वा सुत्केरिमा थोडै समय बाँकि छ, तर साथमा दर्द भइरहेको छैन भने त्यो प्रसौतको रगत पनि हुदैन र मासिक धर्म पनि हुदैन ।

असंतुलित मासिक धर्म

मासिक धर्ममा असंतुलन कई प्रकारका हुन्छन् :

प्रथम - अधिक हुने वा कम हुने , अर्थात जसलाई ६ दिन सम्म रगत आउने गर्थ्यो भने त्यसलाई ७ दिन सम्म आउने र जसलाई

७ दिन सम्म रगत आउने गर्थ्यो भने त्यसको रगत ६ दिन मै बन्द भइहाल्ने ।

दोश्रो - अघि वा पछि हुने , अर्थात जसको समय महिनाको अन्तिममा थियो भने त्यसलाई महिनाको शुरु मै भइहाल्ने, र जसको समय महिनाको शुरुमा थियो भने त्यसलाई महिनाको अन्तमा हुने, यस्तो अवस्थामा यदि त्यो रगत मासिक धर्म जस्तो छ भने त्यो मासिक धर्म नै हुन्छ, र त्यो बन्द भए पछि नै पवित्र हुन्छ, चाहे समय भन्दा अधिक होस वा कम, त्यस्तै अघि नै भएको होस वा पछि ।

तेश्रो - पहेलो रंग वा मैलो रंग, अर्थात घाऊको पानी जस्तो पहेलो रंग हेर्ने वा पहेलो र कालो बीचको मैलो रंग हेर्ने, तसर्थ यदि मासिक धर्मको समयमा वा मासिक धर्मको तुरन्त पछि तर पवित्र हुने भन्दा पहिला यस्तो हेर्नु भयो भने त्यो मासिक धर्म नै हुन्छ, र त्यस माथि मासिक धर्मको नियम नै लागु हुन्छ, र यदि पवित्र भएपछि यस्तो हुन्छ भने त्यो मासिक धर्म हुदैन ।

चौथो - मासिक धर्म चाहिं रुकि रुकि आउने, अर्थात कहिले रगत आउने त कहिले नआउने, र यस्तो दुइ अवस्थामा हुन्छ :

पहिलो अवस्था - यदि कुनै महिला सँग सधै र हरेक समय यस्तै हुन्छ भने त्यो मासिक धर्मको रोग हुन्छ, र त्यस माथि मासिक धर्मको रोगीको नियम लागु हुन्छ ।

दोश्रो अवस्था - सधै यस्तो हुदैन बरु कहिले हुन्छ, र फेरि त्यस पछि पवित्रताको समय पनि आउँछ , यस्तो अवस्थामा यदि एक

दिन भन्दा कम समयको लागि रगत बन्द भएको छ, भने त्यो पवित्रता हुँदैन, र महिला पनि पवित्र हुँदैन, तर यदि पवित्रताको प्रमाण छ, भने मात्र पवित्र हुन्छ, जस्तो कि अन्तिम समयमा रगत बन्द भएको वा मासिक धर्म बन्द भएपछि, गर्भ द्वारा निसकने सेतो रंगको पानी हेरेको ।

पाँचौ - सुकिएको रगत, अर्थात् मात्र आर्द्रता हेर्ने, तसर्थ यदि मासिक धर्मको समयमा अथवा मासिक धर्मको साथै तर पवित्रता भन्दा पहिला यस्तो हुन्छ, भने त्यो मासिक धर्म हुन्छ, र यदि पवित्र भएपछि, यस्तो हुन्छ, भने त्यो मासिक धर्म हुँदैन ।

मासिक धर्मको नियमहरू

प्रथम - नमाज, अर्थात् मासिक धर्ममा भएकै महिलाहरू माथि नमाज हराम गरिएको छ, फर्ज नमाज पनि र नफिल नमाज पनि, उसको नमाज सही पनि हुँदैन र उसमाथि नमाज अनिवार्य पनि छैन, तर यदि मासिक शुरु हुने भन्दा पहिला पुरा एक रकअतको पनि समय पाइएको छ, भने यस्तो अवस्थामा त्यो नमाज अनिवार्य हुन्छ, त्यो समय चाहिं नमाजको शुरु समयबाट पाइएको होस वा अन्तिम समयबाट पाइएको होस, शुरु समयबाट पाइएको उदाहरण यस प्रकार छ, कि यदि सूर्य अस्त भएपछि, एक रकअत नमाज पढ्ने बराबर समय पाइए पछि, मासिक खुल्यो भने पवित्र भएपछि, मगरिबको नमाज अनिवार्य रूपले कजा गर्नु पर्छ, किन भने मासिक खुल्ने भन्दा पहिला त्यो महिला एक रकअत नमाजको समय पाइएकै थिइ, त्यस्तै

अन्तिम समयबाट पाइएको उदाहरण यस प्रकार छ, कि यदि सुर्य उदय हुने भन्दा पहिला एक रकअत नमाज पढने बराबर समय पाइए पछि पवित्र भएकि छ, भने पवित्र भएर फजरको नमाज अनिवार्य रूपले पढनु पर्छ, किन भने त्यसले यति समय पाइएकि थिइ जति समय एक रकअत नमाजको लागि प्रयाप्त हुन्छ।

तर जिक्र (अल्लाहको स्मरण) तकवीर (अल्लाहको महान्ता बयान गर्ने शब्द) तस्वीह (अल्लाहको पवित्रता बयान गर्ने शब्द), तहमीद (अल्लाहको प्रशंसा बयान गर्ने शब्द) र खाना खाने समय अल्लाहको नाम लिने, इत्यादि, त्यस्तै फिकह अर्थात इस्लामी नियम र दसतुर र हदीस पढने, प्रार्थना गर्ने, आमीन (हे अल्लाह ! प्रार्थना स्वीकार गर) भन्ने, र कुरआन सुन्ने जस्तो कार्यहरु हराम गरिएको छैन, तर आफै कुरआन पढने बारे यो आदेश छ कि यदि मुखले नभनी मात्र आँखाले हेरेर वा हृदयमा अध्यन गरेर पढन चाहनु हुन्छ भने त्यसमा कुनै आपत्ति छैन, जस्तो कि कुरआन वा कुनै बोर्ड राखेर त्यसमा आयत हेरेर हृदयमा पढोस, र उत्तम यही छ कि मुखले भनेर कुरआन नपढोस तर मात्र अवश्यक्ता अनुसार, जस्तो कि महिला शिक्षक होस र क्षात्रहरुलाई सुनाउने अवश्यक्ता परेको छ, वा परिक्षाको समयमा क्षात्राहरुलाई कुरआन पढेर सुनाउनु पर्ने, वा अन्य यस्तै कुनै कारणले।

दोश्रो - रोजा, (ब्रत) मासिक भएकि महिला माथि फर्ज र नफिल सबै प्रकारको रोजा हराम छन् र उसबाट रोजा सही हुने छैन,

तर फर्ज रोजाको कजा जरुरी छ, र यदि रोजाको अवस्थामा महिनवारी खुलेको छ, भने त्यो रोजा खण्डित भइहाल्छ, चाहे सुर्य अस्त हुने भन्दा मात्र केहि क्षण पहिला नै किन नहोस, र यदि त्यो फर्ज रोजा छ, भने त्यसको कजा अनिवार्य हुन्छ, र यदि सुर्य अस्त हुने भन्दा पहिला मासिक भएको जस्तो महसुस भयो तर सुर्य अस्त भए पछि रगत निस्क्यो भने उसको रोजा खण्डित हुदैन बरु पुरा हुन्छ, त्यस्तै यदि मासिकको अवस्थामा फजर उदय भयो र फजर उदय भएको केहि क्षण पछि नै पवित्र भयो भने त्यो दिनको रोजा सही हुने छैन, तर यदि फजर उदय हुने भन्दा केहि क्षण पहिला पवित्र भयो र रोजा राख्यो भने त्यो रोजा सही भइहाल्छ, चाहे फजर पछि नै किन न स्नान गरेको होस।

तेश्रो - काबाको तवाफ, फर्ज र नफिल दुवै तवाफ यस्तो महिलालाहरु माथि हराम छ, र त्यसबाट सही पनि हुदैन, तर हजको अरु कामहरु जस्तो कि सफा र मर्वा पहाडि बीच सर्ई गर्ने, अरफामा बस्ने, मुज्दलिफा र मिनामा राति विताउने, ढुंगा हिकार्उने, र यस बाहेक हज र उमराको अरु सबै कामहरु हराम छैन, तसर्थ यदि महिलाले पवित्रताको अवस्थामा तवाफ गर्नु भयो र तवाफ गर्ने बित्तिकै वा सर्ईको समयमा मासिक शुरु भइहाल्यो भने यसमा कुनै आपत्ति हुदैन।

चौथो - मस्जिदमा ठहरिने, अर्थात मासिक भएकि महिलाको लागि मस्जिदमा ठहरिनु बस्नु हराम गरिएको छ।

पाँचौ - सम्भोग, अर्थात पतिलाई उ सँग सम्भोग गर्नु हराम छ, र उसलाई सम्भोगको मौका दिनु पनि हराम छ, तर अल्लाहको कृपाले यति अनुमति पाइएको छ कि त्यस द्वारा कामवासनालाई मेटन सक्नु हुन्छ, जस्तो कि मुई खाने, पाखुरामा समातने, र गुप्तांग बाहेक अरु तरिकाले मज्जा लिने ।

छैटौँ - तलाक, मासिकको अवस्थामा पत्नीलाई तलाक दिनु हराम छ, र यदि यस्तो अवस्थामा तलाक दिनु भयो भने पतिले अल्लाह र रसूल ﷺ को आज्ञाको उल्लंघन गर्नु भयो र हराम कार्य गर्नु भयो, र यस्तो अवस्थामा रोजु गर्नु र पवित्रता सम्म बाँकि राख्नु जरुरी हुन्छ, फेरि यदि चाहियो भने पवित्र भए पछि तलाक दिने, तर अर्को चोटि मासिक हुने सम्मको लागि छोड्नु नै उचित हुन्छ, फेरि त्यस पछि पवित्रताको अवस्थामा चाहियो भने राख्ने वा तलाक दिने ।

सातौँ - स्नानको अनिवार्यता, मासिक भएकै महिलाका लागि पवित्र भएपछि आफ्नो पूर्ण शरीरलाई सफा गरि नुहाउनु जरुरि छ, कपाल खोल्नु जरुरी छैन, तर यदि यति बलियो तरिकाले गाँठिएको छ कि जरो सम्म पानी पुग्दैन जस्तो शंका लागि रहेको छ भने मात्र यस्तो अवस्थामा कपाल खोल्नु पर्छ, त्यस्तै यदि नमाजको समयमा पवित्र भयो भने छिटै स्नान गर्नु जरुरी हुन्छ ताकि समयमा नमाज अदा गर्न पाओस, तर यदि यात्रामा छ र पानी छैन वा पानी त छ तर प्रयोग गर्नमा खतरा छ वा विरामी छ र पानी चाहिँ अरु हानीकारक हुनसक्छ भने स्नानको

सट्टामा तयम्मुम गर्न पाइन्छ, र बाध्यता समाप्त भएपछि, अवश्य स्नान गर्नु पर्छ ।

इस्तेहाजा र त्यस्को नियमहरू

इस्तेहाजा भनेको सधैं जारी रहने रगत हो, जुन कहिले बन्द हुँदैन, वा मात्र केहि समयको लागि बन्द हुन्छ, जस्तोकि महिनामा एक दिन वा दुइ दिनको लागि, र यो पनि भनिएको छ, कि यदि १५ दिन भन्दा अधिक समय सम्म रगत आउँछ, भने त्यो इस्तेहाजा हुन्छ, तर यदि कसैको बानी नै यति छ, भने त्यो मासिक धर्म हुन्छ ।

इस्तेहाजा भएकि महिला तीन अवस्थामा हुन्छन

प्रथम - इस्तेहाजा हुनु भन्दा पहिला मासिक धर्मको समय नियमित होस, यस्तो अवस्थामा साबिक अनुसार मासिक धर्मको समय गिण्ती गरि त्यस्मा बसनु पर्छ, मात्र त्यस माथि नै मासिक धर्मको नियम लागु हुन्छ, र त्यस बाहेक इस्तेहाजा हुन्छ, र त्यस माथि इस्तेहाजाको नियम लागु हुन्छ ।

यसको उदाहरण - कुनै महिला जसलाई हरेक महिनाको शुरुमा ६ दिन सम्म मासिक धर्म हुन्थ्यो र त्यस पछि, उस्लाई इस्तेहाजाको रोग लागयो, अर्थात सधैं रगत आउन थाल्यो, यसतो अवस्थामा उस्को मासिक धर्म हरेक महिनाको शुरुको ६ दिन सम्म हुन्छ, र त्यस बाहेक इस्तेहाजा हुन्छ, र यस अनुसार इस्तेहाजा भएकि महिला मासिक धर्मको नियमित समय अनुसार बसने गरिन्छ, र

त्यस पछि स्नान गरेर नमाज पढिन्छ, र रगतलाई कुनै वासता गर्नु पर्दैन ।

दोश्रो - इस्तेहाजा भन्दा पहिला कुनै नियमित समय नहोस, यस प्रकार कि मासिक भएको प्रथम चोटि देखि नै इस्तेहाजाको रगत जारी भइहाल्थ्यो, यस्तो अवस्थामा महिलालाई छुटयाउनु पर्छ, यदि कालो अथवा मोटो अथवा गन्धित हुन्छ भने त्यो मासिक धर्म हुन्छ र त्यस माथि मासिक धर्मको नियम लागु हुन्छ र यदि यस्तो हुँदैन भने त्यो इस्तेहाजा हुन्छ, र त्यस माथि इस्तेहाजाको नियम लागु हुन्छ ।

यसको उदाहरण - कुनै महिलालाई पहिला चोटि मासिक भयो र फेरि रगत बन्द भएन, तर त्यो छुटयाउनुमा सक्षम छ, जस्तो कि १० दिन कालो हुन्छ, र बाँकि महिना रातो, अथवा १० दिन मोटो हुन्छ, र बाँकि महिना पातलो, अथवा १० दिन सम्म त्यसमा मासिक धर्मको गन्ध हुन्छ, र बाँकि महिनामा गन्ध हुँदैन, यस्तो अवस्थामा प्रथम मासिक धर्म यस प्रकार हुन्छ, कि प्रथम उदाहरणमा कालो, दोश्रो उदाहरणमा मोटो, र तेश्रो उदाहरणमा गन्ध भएको रगत मासिक धर्म हुन्छ, र त्यस बाहेक इस्तेहाजा हुन्छ ।

तेश्रो - नत नियमित समय होस नत छुटयाउने क्षमता होस, यस प्रकार कि शुरु देखि नै लगातार रगत जारी भयो र सधैं एक जस्तै हुन्छ, अथवा फर्क हुन्छ, तर मासिक धर्म जस्तो होइन, यस्तो अवस्थामा अधिक महिलाहरूलाई जति समय सम्म मासिक धर्म हुन्छ,

भने त्यस्लाई मान्नु पर्छ, तसर्थ महिनाको ६ दिन अथवा ७ दिन सम्म मासिक धर्म हुन्छ, जुन चाहिं पहिलो चोटि रगत आएको समय देखि शुरु हुन्छ, र त्यस बाहेक इस्तेहाजा हुन्छ,

इस्तेहाजाको नियमहरू

इस्तेहाजाको नियम पवित्रताको नियम जस्तै हो , तसर्थ इस्तेहाजा भएकै महिला र पवित्र भएकै महिलामा निम्न कुराहरु बाहेक अरु कुनै फर्क छैन ।

प्रथम - हरेक नमाजको लागि अनिवार्य रुपमा वोजु गर्नु पर्ने ।

दोश्रो - वोजु गर्ने समय रगतको दागलाई धोनु पर्ने, र गुप्तांगमा रुइ राखेर त्यस माथि कपडा राख्ने ताकि रगत चाहिं त्यसैमा रुकि हालोस् ।

नेफास (प्रसौत) र त्यसको नियमहरू

नेफास भनेको त्यो रगत हो जुन् बच्चा जन्मिएको कारण गर्भबाट निस्कन्छ , र यो चाहिं बच्चा जन्मिने समय वा त्यस भन्दा पछि वा त्यस भन्दा दुइ तीन दिन अघि देखि नै दर्दका साथ शुरु भइहाल्छ , जब यो रगत बन्द हुन्छ, तब मात्र महिला पवित्र हुन्छ , र यदि ४० दिन भन्दा अधिक आउँछ, भने ४० दिन पछि रगत जारी रहेको भए पनि स्नान गर्नु पर्छ, किन भने प्रसौतको यही अन्तिम समय हो, तर ४० दिन पछि, यदि मासिकको रगत छ, भने मासिकबाट पवित्र हुने सम्म प्रतिक्षा गर्नु पर्छ , र त्यस पछि स्नान गर्नु पर्छ , त्यस्तै प्रसौत तबै प्रमाणित

हुन्छ, जब स्पष्ट मानवको जन्म हुन्छ, तर यदि गर्भपात भएर यस्तो सानो अवस्थामा जन्म लिन्छ, जुन अभै मानवको रूप लिएको छैन भने त्यो प्रसौतको रगत हुँदैन, बरु त्यो नासाको रगत हुन्छ, र त्यस माथि इस्तेहाजा कै नियम लागु हुन्छ, र गर्भ भएको दिन देखि कम्तिमा ८० दिन र अधिकतम ९० दिनमा मानवको रूप धारण हुन्छ।

र प्रसौतको नियमहरू उपरोक्त मासिक धर्मको नियमहरू नै छन्।

गर्भ र मासिक रोकने औषधिहरू

महिलाको लागि मासिक धर्म रोकने औषधिहरूको प्रयोग जायज छ, तर दुई शर्तका साथ :

प्रथम - हानीकारक नहोस, र यदि हानीकारक छ भने जायज हुँदैन

दोश्रो - यदि पति सँग संबन्धित कुरो छ भने पतिको अनुमतिले त्यस्तै मासिक खोल्ने औषधिको प्रयोग पनि दुई शर्तका साथ मात्र जायज छन् :

प्रथम - पतिको अनुमति।

दोश्रो - कुनै अनिवार्य कामबाट मुक्त हुनको मात्र बहाना नहोस, जस्तो कि नमाज वा रोजा वा यस्तै अरु कुनै कामबाट मुक्त हुनको लागि नहोस।

र गर्भ निरोधक औषधि प्रयोग गर्ने कर्म दुइ प्रकारका छन्

प्रथम - सधैंको लागि बन्द गर्ने, र यो जायज छैन।

दोश्रो - केहि समयको लागि बन्द गर्ने, जस्तोकि महिला धेरै गर्भवति भइरहेकि छ, र गर्भको कारण त्यसलाई कम्जोरी भइरहेछ, यस्तो अवस्थामा त्यो आफ्नो गर्भलाई दुई वर्षमा एकचोटिको हिसाबले नियमित गर्न चाहनु हुन्छ, वा अरु कुनै कारणले यस्तो गर्न चाहनु हुन्छ, भने त्यो जायज छ, यदि त्यो हानीकारक छैन र पतिले अनुमति दिएको छ, भने ।